

SUPERFERRY II

Πλοίο ανεπανάληπτο

Τέλος εποχής σε Ραφήνα-Άνδρο-Τήνο-Μύκονο σηματοδότησε η απόσυρση του SUPERFERRY II ύστερα από 28 συναπτά έτη. Ο ορισμός του επιτυχημένου πλοίου, που ξεπέρασε την έννοια του πλοίου-μεταφορικού μέσου και κατέκτησε την έννοια του «πλοίου με ψυχή». Κι εδώ, χωρίς υπερβολή. Μια προσωπική, βιωματική αναδρομή με νοσταλγία, μια βιωματική αναδρομή όλων μας

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΦΩΤΗΣ ΜΑΡΤΙΝΟΣ

Η αλήθεια είναι πως το βαπόρι αυτό το αντιπάθησα με τη μία, πριν καν να το δω, όταν πρωτάκουσα πως θα 'ρθει στη Ραφήνα. Τι συναίσθημα να σου ξυπνήσει ένα βαπόρι με τέτοιο κρούμπλαστρο όνομα, και μάλιστα ξενόφερτο; Πιο «ξύλινο», άχρωμο και άοσμο ακόμη κι από τον διευθύνοντα σύμβουλο της Iceberg Capital & Investment Company. Τι σχέση είχε με τη θάλασσά μας, τον ουρανό μας, τον ήλιο μας, τον αέρα μας και τα νησιά μας; Και δεν ήταν

ούτε καν το ορίτζιναλ βαπόρι, το «ένα», γιατί έσερνε από πίσω του κι εκείνο το ρημαδιασμένο «δύο» – σχεδόν όλα τα «δύο» δεν είναι παρά τα αποπαίδια του «ένα». Οπότε, ξέροντας τι ήταν το πρώτο SUPERFERRY, το αυθεντικό, βάλει με το νου σου τι θα ήταν το δεύτερο... Κι εμείς στη Ραφήνα είχαμε αρχίσει να κακομαθαίνουμε μετά από τα επτά χρόνια του ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ. Ο πατριάρχης της ακτοπλοΐας, ο αείμνηστος Μηνάς Σταθάκης, έλεγε ότι το ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ ήταν το χρυσάφι του Μάκη του Στρίντζη, που άφηνε περισσότερα χρήματα ακόμη κι από τα μεγάλα οχημα-

ταγωγά της Αδριατικής. Για μας, όμως, το ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ ήταν το χρυσάφι της ψυχής μας. Το πλοίο που δεθήκαμε μαζί του, το πλοίο που αγαπήσαμε και που δεν θα ξεχάσουμε όσο ζούμε. Το πλοίο που έκανε το ταξίδι απόλαυση, και μάλιστα εξίσου μεγάλη – αν όχι και μεγαλύτερη – με τον ίδιο τον προορισμό. Δεν υπήρχε πια «το Σαββατοκύριακο στην Άνδρο», αλλά «το Σαββατοκύριακο στην Άνδρο με το ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ». Το ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ δεν προοριζόταν για τη Ραφήνα. Ήρθε από σπόντα, από ένα ντόμινο συγκυριών. Κι όπως συμβαίνει πολλές φορές σε τέτοιες περι-

πτώσεις, το αποτέλεσμα ήταν αναπάντεχο. Η άγωνα και ταχυδρομική γραμμή Ραφήνας-Βορείων Κυκλάδων έπνεε τα λοίσθια το 1985, μετά το ναυάγιο του ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ τον Φεβρουάριο του 1983. Και το ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ, μαζί με τον καπετάνιο του, τον Κώστα Τζώρτζη, τη μετέτρεψε στην πιο κερδοφόρα του Αιγαίου, ανατρέποντας όλα τα δεδομένα τής τότε ακτοπλοΐας. Όταν λοιπόν αυτό το ονειρεμένο βαπόρι, μια από τις ευτυχέστερες στιγμές της ναυπηγικής τέχνης, έφυγε αναγκαστικά το 1992 λόγω της δικής του επιτυχίας – μιας και ήταν πια πολύ μικρό για την κίνηση που το ▶

